

הגזול עצים פרק תשיעי בבא קמא קיא.

רמינה ניהא לה. להמקדש לראשון שהוא שלם עד ספק זה שאם ימות חזקן **לאחיו: טו דו.** גוף שנים. כלומר אשה בכל דהו ניהא לה: זה וזה בשלו וזה וזה בשלו. ונהי נמי לרבנן דקנסו ליסורייב דקבול אשם מקמי כסף אלא לרבי יהודה מ"ט דקנים לידיעה:

לדברי רבי יהודה. ואע"ג דקמי
ליה לידעיה ה"מ היכא דאש ראשון
קיים דיכולין בני יהודירי להקריבו
בעצור משמרן קיימת ובהכשר אבל
אם קדמו והקריבוהו בפסול דאש
הבא קודם הקרן פסול הוא דמפורש
לקמן יתן אש השני לידעיה: למאי
חזוי. דקמי זכו: כגון דנפק
משמרס. דלמי ודמי ולא כמעו בני

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed

דמינח נחא לה בכל דהו (6) כריש לקיש (6) דאמר ר"ל טב למיתב טן דו מלמיתב ארמלו: נתן את הכסף ליהויריב וכו': תנו רבנן נתן אשם ליהויריב וכסף לידעיה ייחזיר כסף אצל אשם דברי רבי יהודה וחכמים אומרים יחזיר אשם אצל כסף היכי דמי אילמא דיהיב ליה אשם ליהויריב במשמרתו דיהויריב וכסף לידעיה במשמרתו דידעיה זה זכה בשלו וזה זכה בשלו אמר רבא זיכא במאי עסקינן דיהיב אשם ליהויריב במשמרתו דיהויריב וכסף לידעיה במשמרתו דיהויריב ר' יהודה סבר כיון דלאו משמרת דידעיה היא לידעיה קנסינן ליה הלכך יחזיר כסף אצל אשם ורבנן סברי שלא כדין הוא עבוד בני יהויריב דקיבלו אשם מקמי כסף הלכך לדידהו קנסינן להו ויחזור אשם אצל כסף תניא אמר רבי לדרבנן בני יהודה אשם דמינן

אמר רבא לעורו. תימנה דהכא משמע אפילו צפסול קודם זריקה וגם כשהעור מחובר עדיין צבצר ונעשה צו פסול קודם שחיתה שהציא קודם הכסף שרי בהנאה וצוחצים בפרק טבול יוס (דף קד. ושם) אמר רבי דם מרלה על העור צפני עלמו פ"י כשהוא מופשט ואירע פסול צבצר הדם מרלה על העור וכשהוא עם הבשר ויגול דם פסול קודם זריקה הרי הוא כיוצא צו אחר זריקה הורלה צבצר שעה אחת יפשיטנו ועורו לכהנים אלמא כשהוא עם הבשר ונפסל קודם זריקה יוצא לשריפה והכא אירע צו פסול קודם שחיתה שהוצא קודם הכסף ואמאי לא יצא העור לשריפה: **ת"ל** העולה עולה ראשונה. פ"י ראשונה כשצדשת פגמא ותי היכי דמלמד עולת הבקר גלי לך צהדיא דמלמד דבר הקודם לו קאמר הכי נמי מלמד איל הכפורים דבר הקודם לו קאמר ומינה דיליף הכא מהעולה ובפרק כל התדיר (וצחים דף פט. ושם) יליף ממלמד עולת הבקר לחודיה וי"ל דהתם נמי אהעולה קסמין ועוד י"ל מירוש אחר ואין להאריך כאן:

זילמד הקדש מהדיום והדיוט
מהקדש. תימה אומאי
לאַנטערן קרא לעיל גזי הדיוט שאס
הציא אשמו עד שלא הציא גזילו לא
וא לא יולף מהקדש ויש לומר דאי לאו
דאשכחן שהשוה הכתוב הדיוט להקדש
ההך מילתא לא הוה ילפינן האי מהאי
לענין שאר דברים אצל השמה דאשכחן
שהשוה אותן דנאמריהו אם הציא
אשמו תחילה לא יצא כמו כן יש
להשוותם לענין שאר דברים:

הדרך שלך הנוול עצים

הדרך עלך הנוזל עצים

עבדן מלך המלכות ויהי עמו כמלכו
תבעו מהו דתימא אחולי גבי הדדי קמי'ל דאמרנין כיון דלא תבעי להדרו
ברישא: שהבטיח גזילו עד שלא הביא אשמו [וכו']; מנהגי מילי אמר רבא
דאימר קרא האשם המושב לה' לכהן מלכד איל הכפורים אשר יכפר בו
מכלל דכסף ברישא אמר ההוא מרבנן לרבא אלא מעתה² מלכד עולת
הבקר הכי נמי מכלל דמוספין ברישא והתניא³: ממנין שלא יהא דבר
קודם לתמיד של שחר תלמוד לומר³ וערך עליה העולה ואמר רבא העולה עולה ראשונה אמר ליה אנא
ימאשר יכפר בו נפקא ליה ועדיין לא כיפר: נתן לו את הקרן וכו': ת"ר ממנין שאם הביא מעילותו ולא
הביא אשמו אשמו ולא הביא מעילותו שלא יצא תלמוד לומר⁴ באיל האשם ונסלח לו ומנין שאם הביא
אשמו עד שלא הביא מעילותו שלא יצא תלמוד לומר באיל האשם האשם בכפר יכול כשם שאיל ואשם
מעכבים כך חומש מעכב תלמוד לומר באיל האשם ונסלח לו יאיל ואשם מעכבים בהקדש⁵ ואין חומש
מעכב וילמד הקדש מהדיוט והדיוט מהקדש הקדש מהדיוט מה אשם דהתם קרן אף אשם דהכא קרן
והדיוט מהקדש מה אשם חומש מעכב אף הדיוט נמי אין חומש מעכב:

הדרך שלך הנוול עצי

(f) יצמות קוד: כתובות עה.
 קדשין ו. מהל. (f) פקחים
 וימאל לג: כתובות קו:
 ז"מ (f) ונחםס (g).
 ונחומת מט. מחד כח:
 וועלד בו פסול קו:
 וקרבן קו: פלחמ וקרבן הכי
 וואו כוואל בו (והלשאר"ע)
 ורלשאר"ע כשואו עם
 וועלד בו פסול קודס
 ז"ל העתק מחלופי
 כוואת, (f) וד"ס (g),
 (f) ויעין וד"ס כתובות
 קו: (f) דבלאר ומספות
 כדס פט. ד"ל ונחומת
 זוט. ד"ל וספחים נח:
 וימאל לג: (f) טעולה

תורה אור השלם
 I. ואם אין לאיש גאל
 להשיב האשם אליו
 האשם המושב ליי לכהן
 מלבד איל הכפרים אשר
 יכפר בו עליו:

במדבר ה ח
2. מִלְכָּד עַל־תְּ הַבְּקָר
אֲשֶׁר לְעֵלֶת הַתָּמִיד
תַּעֲשׂוּ אֶת אֱלֹהֵי:

במדבר כח
3. וְהָאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ
תִּקְרָא בֹא לֹא תִכְבֶּה וְיִעֲרַר
עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֹצִים בְּבִקְרָא
בְּבִקְרָא וְיִעֲרַר עָלֶיהָ הַעֲלֶה
הַקָּטֹרֶת עָלֶיהָ חֲלִבֵּי
הַשֵּׁלֵמִים: וְיִקְרָא וְהָ
4. וְהָאֵשׁ אֲשֶׁר חָטָא מִן
הַקֹּדֶשׁ יִשְׁלֵם וְהָאֵשׁ
הַמִּשְׁתֹּחַת יִסּוֹף עָלָיו וְהָאֵשׁ
אֲתָנוּ לִכְבֹּחַ וְהַכֹּהֵן יִכְפֹּר
עָלָיו בְּאֵיל הָאֲשֶׁם וְנִסְחַר
לָהּ: וְיִקְרָא הָאֵשׁ
הַזֶּה

הגהות הב"ח
(א) גמ' כדריש לקיש:

רבינו חננאל

ראמר ריש לקיש טב
למיכתב טן דו מלמיתב
ארמלו. פי' ר"ח טוב
לאשה לישיב באישות
אפילו בעלה כעור
פפוט, מלמיתב ארמלו.
פ"א, מן גוף דו ב' הדרן
עלך הגזול עצים

רב א ב מיי פ"ח מהל'
גזילה ואצירה הלכה
י"ב:
רב ג מיי פ"א מהלכות
תמידין הלכה ג:
רד ד מיי פ"א מהל'
מעילה הל' ה [ועי'
בהשגות וצנ"מ]:
רה ה שס הל' ד סמג
עשין רי:

מוסף רע"י

[illegible]

הדרן עלך הגזול עצים